www.tamilarangam.net

அரசியல் தொடர்

அற்புதன் — எழுதுவது

சுற்றி வளைப்பு

விடுதலைப் புலிகள் இயக்க உறுப்பினரான சிவஜெயம் தங்கியிருக்கும் இரகசிய இடம் பற்றி இந்தியப் படையினருக்கு தகவல் கிடைக்கிறது.

சிவஜெயத்தை கைது செய்ய இந்தியப் படை விரைந்தது. சிவஜெயம் சுற்றிவளைக்கப்படுகிறான். இனித் தப்பிக்கொள்ளுவதற்கு சந்தர்ப்பமே இல்லை என்று முடிவுக்கு வருகிறான்.

சயனைட் விழுங்கி பலியான சிவஜெயத்தின் உடலைத்தான் இந்தியப் படையினரால் கைப்பற்ற முடிந்தது.

இராணுவத்தினர் வந்துவிட்டனர். வீட்டுக்கதவை தள்ளி உள்ளே வருகின்றனர். கட்டிலில் கிடந்த பெண்ணைப் பார்த்து விட்டு திரும்புகிறார்கள்.

அன்று அப் பெண் மட்டும் உதவவில்லை என்றால் அன்றே சிவஜெயத்தின் கதை முடிந்திருக்கும்.

மன்னார் மாவட்டத்தில் 17 படையினரும், முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் 57 படையினரும், திருமலை மாவட்டத்தில் 11 படையினரும், மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் 22 படையினரும், அம்பாறை மாவட்டத்தில் 27 படையினரும் இந்தியப் படையில் பலியாகினர்.

1988 ஜூலை மோதல்களில் புலிகள் தரப்பில் 18 பேர் பலியாகினர்.

அதே ஜூலையில் இந்தியப் படையினரால் 47 பொதுமக்கள் கொல்லப்பட்டனர்.

உறுப்பினர் ஒருவர் மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டார்.

மருத்துவமனையில் இருந்து ஒரு கடிதம் எழுதி இரகசியமாக வெளியே அனுப்பினார். அக் கடிதத்தில் அதிர்ச்சியூட்டும் தகவல்கள் பல இருந்தன.

அந்தக் கடிதம் இதுதான்;

மருத்துவமனை,
காங்கேசன் துறை ராணுவமுகாம்,

புலிகள் நடத்திய ஜூலைத் தாக்குதல்கள்!

மட்டக்களப்பில் தாளங்குடாவில் 1988 செப்டம்பர் பத்தாம் திகதி சிவஜெயம் பலியானான்.

யார் இந்த சிவஜெயம்?

கவிஞர் காசி ஆனந்தனின் சொந்தச் சகோதரர்.

காசி ஆனந்தனின் குடும்பம் முழுவதுமே போராட்டத்தோடு தொடர்பாக இருந்தது. துயரங்களை அனுபவித்தது.

காசி ஆனந்தனை மட்டுமல்லாமல் அவரது சகோதரர்களான சிவஜெயம், சுதர்சன் ஆகியோரையும் பொலிசார் கைது செய்து சிறையில் வைத்திருந்தனர்.

சிவஜெயமும், சுதர்சனும் 18 மாத காலங்கள் சிறையில் இருந்தனர். காசி ஆனந்தனின் சகோதரி சிவமலரையும் விட்டுவைக்கவில்லை. 12 மாதங்கள் அவரும் சிறையில் இருந்தார்.

தனது பிள்ளைகள் அனைவருமே துன்பப்படுவது பொறுக்காமல் காசி ஆனந்தனின் தந்தை காத்தமுத்து மாரடைப்பால் மரணமானார்.

துரோகிகள் ஒழிப்பு

சிவஜெயம் காசி ஆனந்தனைவிட தீவிரமானவன்.

மட்டக்களப்பு எம்.பி.யாக இருந்தவர் ராஜன் செல்வநாயகம். சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி உறுப்பினர்.

ராஜன் செல்வநாயகம் ஒரு எட்டப்பர். தமிழீழப் போராட்டத்தை காட்டிக் கொடுக்கும் துரோகி என்று கூட்டணியினரால் சுட்டிக்காட்டப்பட்டார்.

ராஜன் செல்வநாயகத்தை சுட்டுக் கொல்ல இளைஞர்கள் பலர் திட்டமிட்டனர். தமிழ் மாணவர் பேரவையினரும் ராஜன் செல்வநாயகத்தை தீர்த்துக்கட்ட ஒரு குழுவினரை நியமித்தனர்.

துரோகிகள் ஒழிப்புத்தான் போராட்டத்தின் முதற்படி என்று இளைஞர்கள் நம்பினார்கள். எங்கள் மத்தியிலுள்ள களைகளை முதலில் பிடுங்கி எறிய வேண்டும் என்று கூட்டணியினரும் மேடைகளில் நின்று அறிவித்தனர்.

ராஜன் செல்வநாயகத்தை சுட்டுக் கொல்ல 1975ல் ஒரு முயற்சி நடந்தது. அந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டவர்களில் ஒருவர் என்று சிவஜெயம் 75ல் கைது செய்யப்பட்டான்.

கொழும்பில் நாலாவது மாடியில் வைத்து சிவஜெயம் விசாரிக்கப்பட்டான்.

சிவஜெயத்தை விசாரித்தவர் இன்ஸ்பெக்டர் பஸ்தியாம்பிள்ளை.

அவனது கைகளை நீளமாக விரிக்கச் சொல்லி பாரமான புத்தகங்களை அந்தக் கைகளில் அடுக்கினார்கள். பாரம் தாங்காமல் சிவஜெயம் அவற்றைக் கீழே போட்டபோதெல்லாம் பஸ்தியாம்பிள்ளை அடித்து நொறுக்கினார்.

பின்னர் வெலிக்கடைச் சிறையில் அடைக்கப்பட்டான். காசி ஆனந்தன், சுதர்சன், சிவஜெயம் ஆகியோர் சிறையில் ஒன்றாக அடைக்கப்பட்டிருந்தது அப்போதுதான்.

தப்பிய புலி

1984 மார்ச்சில் சிவஜெயம் புலிகள் இயக்கத்தில் இணைந்து கொண்டபின்னர் 1986ல் நடைபெற்ற உருக்கமான சம்பவம் ஒன்று;

மட்டக்களப்பு ஆரையம்பதியில் ஒரு வீட்டுக்குள் இருந்து பேசிக்கொண்டிருக்கிறான் சிவஜெயம். அப்போதுதான் அச் செய்தி வருகிறது.

ஆரையம்பதி கிராமம் இலங்கை இராணுவத்தினரால் சுற்றிவளைக்கப்பட்டுவிட்டது.

சிவஜெயம் உடனே வீட்டை விட்டு புறப்பட ஆயத்தமாகிறான். வீட்டுக்காரர்கள் அவனை வெளியே செல்லவிடாமல் தடுக்கிறார்கள்.

"நாங்கள் வேறு வீடுகளுக்கு போகிறோம். நீ இங்கேயே ஒளிந்து இருந்து கொள் தம்பி." என்கிறார்கள். ஒரு வயதான நோயாளிப் பெண், "நான் உன்னோடு கூட இருக்கிறேன் தம்பி. நீ இரு. எங்கேயும் போகவேண்டாம். சுட்டுப் போடு வானுகள்" என்கிறார்.

"அம்மா நீ கட்டிலுக்கு மேலே படுத்துக்கொள். படுக்கை விரிப்பை தரையில் படுவதுபோல இழுத்துவிடு" என்று பதுங்கிக் கொள்கிறான். அவனிடம் ஒரு கைக்குண்டு மட்டும் இருந்தது.

அன்று சுற்றிவளைப்பில் தப்பிக் கொண்ட சிவஜெயம் 88ல் இந்தியப் படை சுற்றிவ்ளைப்பில் சிக்கிக் கொண்டான்.

தந்தை செல்வா காலத்தில் போராட்டத்தில் குதித்த சிவஜெயம் பிரபாகரன் தலைமையிலும் இயங்கினான். கிட்டத்தட்ட 20 வருட காலம் போராட்டத்தோடு இணைந்திருந்தான்.

பலியாக முன்னர் தன் நெருங்கிய உறவினர் ஒருவருக்கு சிவஜெயம் எழுதிய கடித்தின் இறுதியில் குறிப்பிட்டுள்ளது இதுதான்; "நாம் நிச்சயம் வெல்வோம்"

காசி ஆனந்தனும் அவர் மனைவி சரோஜினியும் தமது குழந்தைகளான அமுதநிலா, தேனல்லி ஆகியோருடன் 1983ல் தமிழ்நாட்டில் தஞ்சம் புகுந்தனர்.

பிரபாவுடன் கிட்டு

சிறையும் — சித்திரவதைகளும் ஒரு இரகசியக் கடிதம்!

யாழ்ப்பாணம் 24-10-88

9.10.88 அன்று இந்திய மண்ணிலிருந்து நாடு கடத்தப்பட்ட எனது பயணம் இன்று வரை முடியவில்லை. எமது போராளிகளிடம் ஒப்படைப்போம் என உறுதி கூறி அதற்குப் பொறுப்பாக RAW, IB, 'Q'பிராஞ்ச் அதிகாரிகள் பலாலி வரை வந்தனர்.

சொன்ன சொற்களைக் காப்பாற்ற இந்தியா இம்முறையும் தவறிவிட்டது. விமானத்தில் எம்மை அழைத்து வரும் போதே ஆடு, மாடுகள் போல கை, கால்கள் கட்டப்பட்டு கொண்டுவரப்பட்டோம்.

பலாலி வரையும் விமானத்தில் வந்த பின்பு கைகள் பின்பக்கமாக கட்டப்பட்ட நிலையிலேயே கெலிகாப்டரில் பருத்தித்துறை முகாமிற்கு கொண்டு செல்லப்பட்டோம்;

அங்கு எமது விவரங்கள் அறியப்பட்டு அடைத்து வைக்கப்பட்டோம்.

பருத்தித்துறையில் நாங்கள் 78 பேர், காங்கேசன்துறையில் 7 பேர், மதுரையிலிருந்து வந்தவர்கள் திருகோணமலையிலுமாக நாம் தடுப்புக் காவலில் இடப்பட்டோம். நோயினால் நான் பாதிக்கப்பட்டதனால் மறுநாள் காங்கேசன் துறையிலுள்ள மருத்துவமனைக்கு அனுப்பப்பட்டேன். இங்கு வந்ததினால் பல உண்மைகளை தெளிவாகவும், ஆதாரபூர்வமாகவும் அறிந்து கொள்ள முடிந்தது.

அல்பிரட் துரையப்பா முதல் காமினி வரை

காங்கேசன்துறை இராணுவத் தடுப்பு முகாம் இலங்கை அரசின் 'பூசா' முகாமிற்கு ஒத்ததாகும். இங்கு யாழ் மாவட்டத்தில் கைது செய்யப்பட்டு விடுதலைப் புலிகள் என சந்தேகப்படுபவர்கள் அடைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

இதுவரை இந்த முகாமில் மாத்திரம் 1400 பேருக்கும் அதிகமானோர் அடைக்கப்பட்டுள்ளனர். சிலரை விடுதலை செய்தாலும் பெரும்பாலானோர் கேள்விக்குறியுடன் தமது காலத்தைக் கழிக்கின்றனர். இதில் 75 பேருக்கு குறைவாகவே விடுதலைப் புலிகளும், அவ்வியக்க உதவியாளர்களும், மீதி அனைவரும் அப்பாவி பொதுமக்கள் ஆவர்.

இவற்றைவிட நாட்டின் பல்வேறு பாகங்களிலும் மூலை முடுக்குகளிலும் உள்ள இராணுவ முகாம்களில் கணக்கற்ற அப்பாவிகள் காரணமின்றி கைது செய்யப்பட்டு சித்திரவதைக் கொடுமைகளை அனுபவித்து வருகின்றனர்.

இலங்கை அரசின் "4 ஆம் மாடி" எவ்வாறு மோசமான சித்திரவதைக்குப் பேர் போனதோ அதை விடக் கொடுமைக்கு பேர் போனது 'மருதனாமடம்' இந்திய ராணுவமுகாம்.

மனித நாகரிகமில்லாத மிருகத்தனமான சித்திரவதைகளின் உச்சக் கட்டமாக அக்டோபர் 87 முதல் பெப்ரவரி 88 வரை மாத்திரம் 13 அப்பாவித் தமிழர்களை இம்முகாமில் அடித்துக்கொன்றுள்ளது இந்திய இராணுவம். அதற்கு பின் எத்தனை உயிர்கள் போனது என்பது இராணுவ ரகசியம்.

நாவற்குழி இராணுவ முகாமிலும் பல உயிர்கள் போயுள்ளது. காங்கேசன்துறை முகாமிலும் விசாரணை என்ற பேரில் கொடூரமான சித்திரவதைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. தலைகீழாகக் கட்டி அடிப்பது முதல் மின்சார அதிர்ச்சி கொடுப்பது வரை அங்கு நடைபெற்று வருகிறது.

பரம், மண்டலேஸ், அன்பு, மன்சூர் உட்பட பலரை ஜீப்பில் கட்டி கல்லிலும், முள்ளிலும் இழுத்துச் சென்றுள்ளனர். மூட்டைப்பூச்சிகளுக்கு மருந்தடிக்க வேண்டும் எனக்கேட்ட ஜெயவிந்தன், குமார் இருவரையும் அடித்துள்ளது இந்திய இராணுவம்.

இந்திய இராணுவத்தினர் வந்தால் இங்கு அடைபட்டுக்கிடப்பவர்கள் 'குட் மார்னிங், ஹெப்பி' என்பன சொல்ல வேண்டும்.

'A' பிளாக் பகுதியில் 109 கைதிகள் உள்ளனர். சமீபத்தில் இங்கு வந்த மேஜர் லலித் நாத் என்பவருக்கு 'குட் மார்னிங்' சொல்லாததால் எல்லோரும் 150 தோப்புக் கரணம் போட்டனர். இவர்களது மிருகத்தனமான அடியில் தயாளன் உட்பட மேலும் சிலருக்கு மனநோய் பிடித்து தற்போது நானிருக்கும் மருத்துவமனையில் சிகிச்சை பெற்று வருகின்றனர்.

பீற்றர், பாலசுந்தரம் போன்ற வேறு சிலரை தலை மட்டும் வெளியில் தெரியும்படி மண்ணில் புதைத்து தோளுக்கு மேலாக டாங்கி, டிரக் போன்றவற்றை ஏற்றிக் கொன்றுள்ளது இந்திய இராணுவம்.

சோதி நாதன் எனும் 55 வயது பெரியவரைக் கொண்டுவந்து அடி, அடி என்று அடித்து LTTE-யின் முக்கிய அரசியல் பிரமுகர் என வைத்துள்ளது. 80 வயதுக்கு மேற்பட்ட கிழவர் ஒருவரை கண்ணிவெடி வைத்ததாகக் கைது செய்து அடித்துள்ளது.

காங்கேசன்துறை முகாமில் மேஜர் நாயர், மேஜர் சர்மா, காப்டன் ராஜன், கோவிந்தன், சுகுமார் ஆகியோர் சித்திரவதைக்கு பேர் போனவர்கள். இங்குள்ள இந்திய ராணுவ அதிகாரிகள் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு கைதிகளைச் சித்திரவதை செய்கிறார்களோ அல்லது பொதுமக்களைக் கொல்கிறார்களோ அவர்களுக்கு பதவி உயர்வு கிடைப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது.

பதவி உயர்வுக்காக ராணுவ அதிகாரிகள் செய்யும் அட்டூழியங்கள் சொல்லில் அடங்கா. இம் முகாம் உணவினை இங்குள்ள நாய்கள் கூட உண்ணா. அவ்வளவு மோசமாகவும், புழுக்கள் நெளிவதையுமே கொடுப்பார்கள்.

இங்கு தலை கீழாகக் கட்டித் தொங்க விட்டு அடிப்பது, ஆண்குறியில் மின்சாரம் பாய்ச்சி வதைப்பது, மல வாசலில் கொதி எண்ணையும், மிளகாய்த் தூளும் கலந்து ஊற்றுவது இரத்த காயங்களுக்கு உப்புத் தண்ணீரும், மிளகாய்த்தூளும் கலந்து ஊற்றுவது என்பது சர்வ சாதாரணம்.

தாளையடி என்னும் கிராமத்தில் அமைந்துள்ள இந்திய இராணுவ முகாமின், பொறுப்பாளர் அவ்வூரிலும் அதன் அயல் ஊர்களிலும் உள்ள பெண்களின் சகோதரர்களைப் பிடித்து, அப்பெண்கள் வந்தால்தான் விடுவேன் என்று கூறி அப்பெண்களை தமது இச்சைக்குப் பயன்படுத்துகின்றார்கள்.

இவற்றை விட தற்போது இந்திய இராணுவத்தினரால் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். என்ற காட்டிக்கொடுக்கும் கும்பல்களை ஆயுதபாணிகளாக யாழ்குடா நாட்டில் விட்டுள்ளனர்.

இந்தியாவிலிருக்கும் காங்கேசன் துறை தடை முகாமிலும் தலையாட்டுவதற்கு நின்ற ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். இயக்கத்தினரை ஆயுதங்களுடன் குடாநாட்டில் விடுதலைப்புலிகளின் ஆதரவாளர்களை வேட்டையாடுவதற்கு விட்டுள்ளார்கள்.

எது எவ்வாறு இருந்தாலும் மக்களின் ஆதரவு பரிபூரணமாக விடுதலைப்புலிகளின் பக்கமே உள்ளது. எமது புரட்சிகர போராட்டத்தை எந்தவொரு சக்தியாலும் அடக்க முடியாது என்பது வரலாற்று உண்மை

இப்படிக்கு,
சிறையில் வாடும் விடுதலைப்புலி.

தனது சகோதரர் சிவஜெயம் பலியான செய்தி கேட்டு காசி ஆனந்தன் எழுதிய கவிதை இது;

"நஞ்சை உண்டு
நாடு காத்தவனே
நெஞ்சம் எரிய
நிற்கிறேனடா

மண்ணுக்காய் நீ
மடிந்த சாவினை
எண்ணி மகிழ்கிறேன்
இருந்தும் அழுகின்றேன்"

காசி ஆனந்தனின் மற்றொரு சகோதரர் சுதர்சன் தற்போது ஜெர்மனியில் புலிகள் இயக்க ஆதரவாளராக இருக்கிறார்.

காசி ஆனந்தன் தற்போதும் தமிழ்நாட்டில் தங்கியிருக்கிறார். புலிகள் இயக்க ஆதரவாள்ராகவே இருக்கிறார்.

ஜூலைத் தாக்குதல்கள்

1987 அக்டோபர் மாதம் முதல் 1988 செப்டம்பர் வரையான காலப்பகுதியில் இந்தியப் படையைச் சேர்ந்த 681 பேர் பலியாகினர். இத் தகவலை இந்திய அமைதிப்படை தளபதி கல்கத் கூறியிருந்தார். 1852 படையினர் காயமடைந்தனர். 18 பேரைக் காணவில்லை என்றும் தெரிவித்தார்.

அக் காலகட்டத்தில் அன்றைய இந்திய நாணய மதிப்பின்படி 130 கோடியே 17 இலட்சம் ரூபாய்கள் அமைதிப்படைக்காக செலவிடப்பட்டன.

புலிகளும் தமது தரப்பு இழப்பை வெளியிட்டனர்.

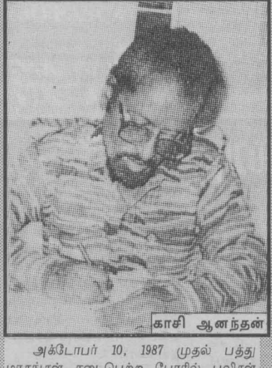

காசி ஆனந்தன்

அக்டோபர் 10, 1987 முதல் பத்து மாதங்கள் நடைபெற்ற போரில் புலிகள் தரப்பில் 299 புலிகள் பலியாகியிருந்தனர்.

எப்போதும் ஜூலை மாதத்தில் புலிகளின் தாக்குதல்கள் தீவிரமாக நடப்பது வழக்கம்.

1988 ஜூலை மாதத்தில் இந்தியப் படையினருக்கு எதிராக புலிகளின் அதிரடித் தாக்குதல்கள் தீவிரமாக நடத்தப்பட்டன.

135 இந்தியப் படையினர் 1988 ஜூலையில் புலிகளின் தாக்குதல்களால் பலியாகினர். 38 பேர் படுகாயமடைந்தனர்.

யாழ் மாவட்டத்தில் 11 படையினரும், கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் 10 படையினரும்,

பத்துப் பெண்கள் பாலியல் வல்லுறவுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டனர். கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் இந்தியப் படையினரின் ஷெல் தாக்குதல்கள் காரணமாக 4 ஆயிரம் தமிழர்கள் அகதிகளாயினர்.

தமிழகத் தேர்தல்கள்

தமிழ்நாட்டில் சட்டப்பேரவைக்கான தேர்தல்கள் 1989 ஜனவரி 21ம் திகதி நடைபெறும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது.

அத் தேர்தல் அறிவிப்பைத் தொடர்ந்து நான்கு முனைப் போட்டி ஆரம்பமானது.

தி.மு.க., அ.தி.மு.க. (ஜெயலிதா), அ.தி.மு.க. (ஜானகி), இந்திரா காங்கிரஸ் ஆகிய கட்சிகள் தனித்தனியே போட்டியிட்டன.

தமிழ்நாட்டில் தி.மு.க. ஆட்சிக்கு வருவதையே புலிகள் விரும்பினார்கள். இந்தியப் படை திரும்பிவரவேண்டும் என்று கலைஞர் உறுதியாகக் கூறிவந்த நேரம் அது.

தமிழ்நாட்டில் துறைமுகத் தொகுதியில் கலைஞர் கருணாநிதி போட்டியிட்டார்.

தமிழ்நாட்டிலிருந்த புலிகள் இயக்கத்தினர் தி.மு.க.வுக்கு ஆதரவாக தேர்தல் பணிகளிலும் இரகசியமாக பங்கெடுத்துக் கொண்டனர்.

புலிகள் இயக்க வாகன்ங்களும் தி.மு.க. பிரசார வேலைகளுக்கு பயன்படுத்தப் பட்டன.

தமிழக தேர்தல் அறிவிக்கப்பட முன்னரே இந்திய அரசு ஒரு காரியம் செய்தது.

சென்னைச் சிறையில் தேசியப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்கீழ் தடுத்துவைத்திருந்த கிட்டு உட்பட புலிகள் அனைவரையும் 9.10.88 அன்று விமானத்தில் ஏற்றி பலாலிக்கு அனுப்பியது.

இலங்கைக்கு அழைத்துச் சென்று அவர்கள் விடுவிக்கப்படுவார்கள் என்றே இந்திய அரசு கூறியது.

ஆனால் நடந்ததோ வேறு. பலாலிக்கு கொண்டுவரப்பட்ட புலிகள் பருத்தித்துறை, காங்கேசன்துறை மற்றும் திருமலையில் உள்ள தடுப்பு முகாம்களில் வைக்கப்பட்டனர்.

கிட்டு விடுதலை

கிட்டுவை புலிகளுடன் சென்று சேர்ந்து கொள்ளுமாறு விடுதலை செய்தார்கள். கிட்டு வன்னிக் காட்டுக்கு சென்று புலிகளுடன் இணைந்துகொண்டார். கிட்டுவின் வலது கரம்போல இருந்த ரஹீமைக்கூட கிட்டுவுடன் செல்ல அனுமதிக்கவில்லை.

தமிழகச் சிறைகளில் புலிகள் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்தால், தமிழகத் தேர்தலில் அதனையும் ஒரு பெரிய பிரசாரமாக செய்து, தி.மு.க. அனுதாபம் தேடும் என்று கருதியே அங்கு சிறைகளில் இருந்த புலிகளை யாழ்ப்பாணத்திற்கு அனுப்ப முடிவு செய்யப் பட்டது.

கிட்டு விடுதலை செய்யப்பட்ட செய்தியை பெரியளவில் பிரசாரம் செய்தது இந்திய அரசு. அதன்மூலம் யாழ்ப்பாணம் கொண்டு செல்லப்பட்ட புலிகள் அனைவரும் விடுதலை செய்யப்பட்டனர் என்று தமிழக மக்கள் நினைக்கட்டும் என்று கருதினர்.

காங்கேசன்துறையில் இந்திய தடுப்பு முகாமில் வைக்கப்பட்ட புலிகள் இயக்க உறுப்பினர் ஒருவர் மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டார்.

(தொடர்ந்து வரும்)

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்